

Fragment o pozdrawianiu się Imieniem „Maryja” zaczerpnięty z Konferencji św. Maksymiliana.

«Przyszedłem do Was i powiedziałem „Maryja” i odpowiedziliście mi również „Maryja”. Taki już w Niepokalanowie zwyczaj bywa, że przy spotkaniu pozdrawiamy się imieniem „Maryja”. Mówimy to ze zwyczaju. Czy się o to Niepokalana gniewa, że ze zwyczaju? Jesteśmy słabi i szybko się przyzwyczajamy, lecz Niepokalana wie, żeśmy słabi, i dlatego nie bierze nam tego za złe. I mimo że jest wypowiedziane ze zwyczaju, jest uczczeniem Niepokalanej i Ona się z tego cieszy – nawet bardzo cieszy i jest zadowolona» (KMK 37).

Rozważanie

W przeżywaniu radości Paschalnej towarzyszy nam Niepokalana. Wyrazem tego, jak ważne i doniosłe miejsce w zbawczej misji Chrystusa zajmuje Jego Matka, jest zwyczaj panujący w Niepokalanowie – pozdrawianie się Jej Imieniem. Maksymilian przybliży nam ten zwyczaj. Przestrzega, że może się on brać jedynie z przyzwyczajenia. Zauważa jednak, że nawet jeśli Imię Maryi wypowiadamy „ze zwyczaju” – Niepokalana cieszy się, że Ją wspominamy i czcimy w ten sposób. Maksymilian pokazuje tym samym, w jaki sposób ludzka słabość może przez Boga zostać zamieniona na dobro!

Pytania

1. Jaki zwyczaj panujący w Niepokalanowie opisuje o. Maksymilian?
2. Co Maksymilian nazywa „słabością” mieszkańców Niepokalanowa?
3. Czy pomimo tej słabości należy zrezygnować z tego zwyczaju? Jak uzasadnia swoje zdanie o. Maksymilian?
4. Czy w moim życiu religijnym też są takie „zwyczaje”? Czy są jakieś praktyki religijne, które odprawiam z przyzwyczajenia, a zupełnie ich nie przeżywam?

MATERIAŁY FORMACYJNE
DLA WSPÓLNOT RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

KWIECIEŃ 2015

WEZWANI, ABY ROZŚWIETLIĆ CIEMNOŚCI

Intencja modlitewna na miesiąc kwiecień:

Aby osoby konsekrowane poprzez swoje życie stawały się radosnymi i wiarygodnymi świadkami Zmartwychwstałego Pana.

Fragment tekstu o radości Paschalnej zaczerpnięty z Konferencji św. Maksymiliana, cz. IV.

«Święto Zmartwychwstania już poza nami. Teraz trzeba nam zrobić rachunek, jakie zyski odnieśliśmy przez święta. Czy to Zmartwychwstanie było tylko zewnętrznie obchodzone? Jeśliby to się ograniczyło na zewnętrznej radości – to święta nie osiągnęły swego celu. [...] Wczoraj jeden z braci opowiadał mi, że jest nieraz ciężko i smutno w życiu i jakoby to miało być dowodem, że życie wewnętrzne słabnie. Św. Pawłowi obmierzło życie [por. Flp 1,23], a jednak był Apostołem narodów. Podobne oznaki nie są dowodem złego. Nie chodzi o to, żeby nie było smutku i przygnębienia. Gdyby nie było przeciwności, nie moglibyśmy zasług zbierać. [...] Istota zmartwychwstania polega na zgadzaniu woli naszej z wolą Bożą. Poza tym nic więcej. Wszystko inne to tylko środek. [...] To, co powiedziałem, nie jest łatwe w życiu praktycznym i trzeba dużego wyrobienia, by z radością tą drogą postępować» (KMK 160).

Rozważanie

Św. Maksymilian Kolbe pomaga nam zrozumieć, w jaki sposób należy przeżywać czas paschalny. Według niego Zmartwychwstanie Jezusa jest dla nas źródłem radości i prawdziwego szczęścia – Chrystus pokonał śmierć i dzięki Jego zwycięstwu mamy otwartą drogę do życia wiecznego. Maksymilian zwraca uwagę na to, że są to najważniejsze święta roku liturgicznego

– dlatego powinniśmy przeżyć je z żywą wiarą i zaangażowaniem, aby odnieść duchowy „zysk”. Nasza radość nie może być jednak tylko zewnętrzna – ma wypływać ze spotkania ze Zmartwychwstałym! Dalej Maksymilian tłumaczy, że smutek nie musi oznaczać duchowych problemów. Podaje przykład św. Pawła Apostoła, który mimo trudności zachował silną wiarę i głosił „narodom” radość Zmartwychwstania! Smutki w naszym życiu nie są po to, aby gasić naszego ducha, ale żeby go wzmocnić. Pomoże nam w tym poszukiwanie woli Bożej i postępowanie według niej. Wtedy osiągniemy prawdziwą, duchową radość, dla której warto się trudzić.

Pytania

1. Najpierw odpowiedzmy na pytania zadane nam przez samego o. Maksymiliana: Jakie zyski odnieśliśmy przez święta? Czy Zmartwychwstanie Pańskie było przez nas obchodzone tylko zewnętrznie? Czy czas Wielkiego Postu (Rekolekcje, spowiedź święta, nabożeństwa pasyjne), Wielkiego Tygodnia i Świętego Triduum Paschalnego coś zmienił we mnie, w moim życiu? Jaki moment przeżyłem szczególnie?
2. Dlaczego obok radosnych, są nam potrzebne w życiu chwile smutku, trudności i cierpienia?
3. Na czym, według św. Maksymiliana, polega istota Zmartwychwstania? Co to konkretnie oznacza w moim życiu?
4. Skąd chrześcijanin powinien czerpać radość?

Fragment mówiący o radości pomimo cierpienia zaczerpnięty z Konferencji św. Maksymiliana, cz. VI.

«Jeżeli ktoś kocha Boga, kiedy mu się dobrze powodzi, nie może powiedzieć z całą pewnością, że kocha Boga. Jeżeli ktoś kocha Boga, gdy cierpienia fizyczne go otaczają, ubóstwo, niepowodzenie, a on to znosi z radością, może sobie powiedzieć, że za łaską Bożą ma miłość Bożą. Z radością – to nie znaczy, by nie odczuwał bólu, owszem, odczuwa go, ale z poddaniem się woli Bożej. [...] Jednak cierpienie to jeszcze nie wszystko. Istnieją cierpienia większe, wobec których tamte są niczym. To są cierpienia, które Pan Jezus na krzyżu znosił, kiedy wołał: „Boże mój, Boże, czemuś Mnie opuścił” [Mk 15,34]. Pan Bóg dopuszcza stan niepewności, czy się jest w

łaskie Bożej. I ten stan jest bez porównania cięższy. To jest wielkie cierpienie dla duszy kochającej Boga, kiedy jej się здаje, że Pan Bóg ją opuszcza. Jeżeli dusza i te cierpienia znosi z radością, przy całej pełni ich odczucia, wtedy może z Panem Jezusem powiedzieć: „Wykonało się” [J 19,30]. Sprawa uświęcenia mej duszy wykonała się» (KMK 221).

Rozważanie

Oczywiście nie tylko Okres Wielkanocny powinien być dla nas czasem radości. Siła, którą możemy zaczerpnąć ze Święta Zmartwychwstania Pańskiego odnawia się przecież w każdej Eucharystii, w każdej komunii świętej. Teraz trwamy w szczególnym czasie. Św. Maksymilian udziela nam konkretnych wskazówek, w jaki sposób powinniśmy pielęgnować radość paschalną w sercu każdego dnia, nawet pośród przeciwności. Przede wszystkim powinniśmy przyjąć łaskę Bożą, która na pewno nam wówczas towarzyszy – nawet, jeśli jej nie czujemy... Miłość Boża jest z nami także (a może właśnie szczególnie wtedy) w trudnościach. Jezus na Krzyżu jest z nami we wszystkich naszych cierpieniach! Jeśli przyjmujemy tę prawdę – odczuwamy w sercu radość – pomimo bólu, mówi Maksymilian. Święty przypomina nam także, że największym cierpieniem człowieka jest cierpienie duszy – moment w którym nie jest się pewnym łaski i obecności Bożej, ból „opuszczenia” przez Boga. Kiedy człowiek w takiej duchowej ciemności, duchowej nocy pomimo wszystko ufa i znosi ten stan z radością – wtedy dokonuje się jego uświęcenie. Człowiek czując oddalenie – tak naprawdę zbliża się do Boga jeszcze mocniej!

Pytania

1. Czy radość jest cechą wyróżniającą moją duchowość?
2. Czy potrafię być radosnym nawet w cierpieniu?
3. Czy miałem w swoim życiu takie sytuacje, kiedy w trudnościach moje serce było radosne, pełne wiary i ufności?
4. Co to znaczy według o. Maksymiliana przeżywać cierpienia „z radością”? Na czym to polega?
5. Co jest największym cierpieniem, jakie może spotkać człowieka? Co powinien zrobić człowiek, który takiego cierpienia doświadcza?